

Arrest

nr. 175 082 van 21 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 4 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 juni 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat VAN ISTERDAEL *loco* advocaat G. VAN DE VELDE en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger van Arabische origine. U gaf aan een soennitisch moslim te zijn, afkomstig uit Bagdad. Vanaf uw geboorte tot 21 mei 2014 woonde u in de wijk Al-Doura samen met uw ouders, broers, zussen en uw grootmoeder. Uw wijk bestaat voor 90 procent uit soennieten. De inwoners hadden veel te lijden door het sektarisch geweld, zowel in 2006-2007 als in de periode voor uw vertrek, toen milities de plak zwaaiden.

Op 21 mei 2014, rond half twee 's nachts, kreeg u een onrustwekkend telefoontje van uw moeder. U verbleef die nacht bij uw oom. Uw moeder meldde u dat gemaskerde en in het zwart geklede mannen de deur van uw ouderlijke woning hadden ingetrapt. Uw vader liep naar buiten waarna hij door de

mannen werd gegrepen. Vervolgens gingen zij het huis binnen. Zij waren op zoek naar u. Zij troffen uw broer M. aan in een kamer. Zij dachten ten onrechte dat het u betrof. Nadat uw broer zijn identiteit duidelijk had kunnen maken aan deze mannen, sloten ze hem op in een kamer achter het huis. De rest van uw familie sloten ze op in een kamer in het huis zelf. De mannen vertrokken hierop, maar namen uw vader mee. U en uw familie hebben sinds deze bewuste nacht niets meer vernomen van uw vader. De volgende ochtend gingen uw oom, uw moeder en uw grootmoeder naar een checkpoint in de wijk om te vragen wie de mannen in het zwart waren die uw vader hadden ontvoerd. Aan het checkpoint wist men echter van niets. Aangezien er geen arrestatiebevel werd getoond, gaan u en uw familie ervan uit dat uw vader ontvoerd werd door een onbekende militie. Uw moeder en grootmoeder gingen daarna nog naar een autopsieafdeling op zoek naar uw vader. Zij vonden hem evenwel niet.

Zelf besloot u dat uw situatie in Bagdad te precair was geworden om naar huis terug te keren. U besliste om stante pede te vluchten naar het noorden van Irak, meer bepaald naar Suleimaniya. Hier vond u snel een verblijfplaats in een hotel waar u een kamer deelde met andere gevluchte personen. Gedurende uw verblijf van ongeveer een jaar en twee maanden in Suleimaniya werkte u als schilder voor R.B.E.D.S., die tevens garant voor u stond bij het aanvragen van een werkvergunning aan de Kurdistan Regional Government (KRG). De situatie in Suleimaniya keerde ten gevolge van de opmars van Islamitische Staat (IS). De levensomstandigheden voor de Arabieren in de KRG-regio werden onhoudbaar omdat zij gezien werden als IS-aanhangers en als schuldigen werden aangewezen voor de gesneuvelde Peshmerga-strijders. Op 25 juli 2015 verliet u Irak. U nam het vliegtuig naar Istanbul, waarna u per boot Griekenland bereikte en over land verder reisde richting België, alwaar u op 22 augustus 2015 aankwam. U diende hier een asielaanvraag in op 24 augustus 2015. Bij terugkeer naar Irak vreest u opnieuw gevisieerd te worden door milities.

Ter staving van uw identiteit en uw vluchtrelaas legt u volgende documenten voor: een originele identiteitskaart (uitgereikt op 20/01/2014); een origineel nationaliteitsbewijs (uitgereikt op 06/03/2006); een originele woonstkaart van uw vader (uitgereikt op 28/09/2011); een kopie van de voedselrantsoenkaart van uw familie (uitgereikt op 04/10/2013); een verzoekschrift van uw broer aan de rechtbank met de vraag uw vader te zoeken; een verzoekschrift van uw grootmoeder aan het Ministerie van Mensenrechten om uw vader op te sporen; een foto van een toeristenvisum voor de KRG; een foto van een werkvergunning voor de KRG.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kon u op geen enkele manier aannemelijk maken waarom milities u zouden viseren. Er werd u verschillende keren gevraagd waarom ze bij de inval in het huis van uw familie, precies u zochten, maar telkens antwoordde u dat u hier geen enkel idee van heeft (CGVS, p. 20, 21, 22, 25). U had evenmin enig idee hoe de milities uw naam kenden (CGVS, p. 25). U zag geen enkele aanleiding voor een inval van milities in uw ouderlijke woning. Noch u noch uw familieleden werden ooit bedreigd. Jullie ondervonden nooit specifieke moeilijkheden met de autoriteiten (CGVS, p. 27). Het is bovendien frappant dat u geen enkel vermoeden had welke militie u zou viseren. Evenzeer opmerkelijk is dat u niet kon zeggen welke milities er in uw wijk actief zijn (CGVS, p. 8, 23). U gaf nochtans zelf aan dat u, door uw werkzaamheden op de Athoreen-markt, veel vernam (CGVS, p.23). Des te meer merkwaardig is het dan dat u, na al die jaren gewerkt te hebben op een drukke markt en bijgevolg dagdagelijks in contact te zijn gekomen met de inwoners van uw wijk, niet kon duiden welke milities er in uw wijk of in de omringende wijken patrouilleren of aanwezig zijn. U zei slechts dat er veel milities aanwezig zijn in uw wijk (CGVS, p.8). Van iemand die vanaf zijn geboorte tot aan zijn vertrek in dezelfde wijk heeft gewoond en gewerkt, kan verwacht worden dat hij hier meer informatie over kan geven.

Daarnaast bleef u vaag over de inval bij u thuis op 21 mei 2014. U was weliswaar hier niet persoonlijk bij betrokken aangezien u bij uw oom de nacht doorbracht, maar van een dergelijke ingrijpende gebeurtenis kan verwacht worden dat u hiervan elk detail bevraagt bij uw naasten die dit voorval zelf hebben meegemaakt, te meer daar u zelf gevisieerd zou zijn geweest. Zo is het weinig aannemelijk dat u niet kon zeggen hoeveel personen er betrokken waren bij deze inval (CGVS, p. 27) en dat u hen slechts vaag kon beschrijven (CGVS, p. 21, 23, 27) als zijnde gemaskerde mannen in het zwart.

Voorts gaf u aan dat er na 21 mei 2014 verschillende invallen in het huis van uw familie zijn geweest. U legde hierover echter zeer onsamenhangende verklaringen af. Eerst zei u dat er milities zijn binnengevallen (CGVS, p. 24); vervolgens stelde u dat er enkel politieagenten aan de deur kwamen om in het algemeen te informeren naar de bewoners (CGVS, p. 28-29). Verder maakte u een opsplitsing tussen de gewone politie en agenten van de 'zevende divisie' (CGVS, p. 28). U stelde echter dat beide gelijkaardig te werk gaan en slechts op zoek zijn naar wapens of naar algemene informatie (CGVS, p. 29). Nergens uit uw verklaringen blijkt aldus dat de autoriteiten gericht naar u op zoek waren. Het is in

deze context ook merkwaardig dat ofschoon milities naar u op zoek zouden zijn geweest op 21 mei 2014, uw familie sindsdien, ook na uw vertrek uit Irak niet, niets meer vernamen van milities.

Tot slot is het bevreemdend dat uw broer M., die net als u op de markt werkte en die na uw vertrek en na de ontvoering van uw vader de oudste man in huis is, nog steeds thuis, in de Al-Dourawijk in Bagdad, woont en daar nog steeds op de markt werkt (CGVS, p. 12 - 14). U verklaarde weliswaar dat uw broer uit schrik op regelmatige basis bij uw nonkel de nacht doorbrengt en dat u in zijn situatie Bagdad zou verlaten (CGVS p.11, 23), maar het feit dat uw broer nog steeds in Bagdad is en zijn dagelijkse activiteiten kan verderzetten, doet vragen rijzen bij de geloofwaardigheid en de ernst van uw vrees.

Gelet op hetgeen voorafgaat, kan er geen geloof meer gehecht worden aan uw asielrelaas.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voor genoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te weerleggen. Zij tonen uw identiteit en nationaliteit aan, dewelke niet worden betwist. Aan het verzoekschrift van uw broer en uw grootmoeder aan de rechtbank en aan het ministerie voor mensenrechten kan geen waarde gehecht worden. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat valse documenten in Irak gemakkelijk bekomen kunnen worden en dat corruptie er welig tiert. Het toeristenvisum en de werkkaart voor de Kurdistan Regional Government (KRG) geven slechts aan dat u effectief een tijd gewoond en gewerkt heeft in deze regio, zij verklaren echter niet de reden voor uw vertrek uit Bagdad, laat staan dat ze uw asielrelaas ondersteunen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker wijst erop dat zijn nationaliteit en afkomst *in casu* vaststaan. Hij verwijst naar het gehoorverslag. Hij stelt dat geweld tot het alledaagse leven in Bagdad behoort, waar vooral soennitische moslims worden gevisieerd. Hij acht het daarom niet onlogisch dat hij een diepgewortelde vrees heeft, "zoals volgt uit het geheel van zijn verklaringen". Hij voert aan dat er meerdere milities actief zijn in

Bagdad en dat deze zich bij een aanval niet bekend maken. De omstandigheid dat zijn broer in Bagdad blijft wonen, wilt volgens verzoeker niet zeggen dat diens veiligheid is gegarandeerd en hij stelt dat dit een eigen keuze van zijn broer is.

Verder meent verzoeker dat uit een lezing van meerdere recentere verslagen over de evolutie van het gewapend conflict in Irak volgt dat de algemene toestand in het land verre van veilig is en dat burgers meerdere malen het slachtoffer worden van gewapend militair geweld uitgaande van internationale/nationale strijdkrachten. Hij stelt dat de interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in de bestreden beslissing louter subjectief is en aan de duidelijke wet een opheffende, minstens een beperkende voorwaarde toevoegt waardoor het toepassingsgebied wordt uitgehold en afhankelijk wordt van willekeurige interpretaties. Hij stelt als volgt in zijn verzoekschrift: *"In art. 48/4 wordt niet gesteld dat het reële risico om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, mag genegeerd worden indien het openbare leven (in al de facetten zoals aangehaald door het CGVS) op de plaats waar het geweld zich voordoet blijft functioneren; noch wordt gesteld dat de mate van het willekeurig geweld een bepaalde gradatie moet hebben. Het tegendeel geeft immers aanleiding tot subjectieve en arbitraire toepassingen van de Wet."* Van zodra het risico bestaat, is het reëel, aldus verzoeker. De vaststelling, hoe willekeurig ook, dat het risico eerder beperkt is, maakt dit risico niet minder reëel. Verzoeker verwijst naar een bladzijde uit het bijgevoegde document van 6 oktober 2015 betreffende de veiligheidssituatie in Bagdad en meent dat verweerder deze objectieve verslaggeving naast zich neerlegt en toedekt met de argumentatie dat het openbare leven in Bagdad gewoon zijn gang gaat. Hij wijst erop dat hij soenniet is en dat uit deze verslaggeving blijkt dat hij meer risico loopt om slachtoffer te worden.

2.2. Stukken

Per drager brengt verweerder op 11 augustus 2012 samen met een aanvullende nota de COI Focus *"Irak. De actuele veiligheidssituatie in Bagdad"* van 23 juni 2016 en het document *"Irak. Vrijwillige terugkeer"* van 24 juni 2016 bij (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

Per drager brengt verweerder op 19 augustus 2016 samen met een aanvullende nota het document *"Irak. Vrijwillige terugkeer"* van 24 juni 2016 en de COI Focus *"Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016"* van 12 augustus 2016 bij (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

Per drager brengt verweerder op 22 augustus 2016 samen met een aanvullende nota het document *"Musings on Iraq. Security in Iraq, Aug 8-14, 2016"* van 16 augustus 2016 bij (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat zijn ouderlijk huis werd aangevallen door leden van een militie die naar hem op zoek waren en die zijn vader ontvoerden. In de bestreden beslissing wordt aan verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij geen enkel idee heeft waarom milities hem zouden viseren en evenmin een vermoeden heeft welke militie hem zou viseren, (ii) zijn verklaringen over de aanval op zijn huis op 21 mei 2014 vaag zijn, (iii) zijn verklaringen over de invallen in het huis na 21 mei 2014 onsamenhangend zijn, nergens uit zijn verklaringen blijkt dat de autoriteiten gericht naar hem op zoek waren en zijn familie ook na zijn vertrek uit Irak niets meer vernam van de milities, (iv) zijn broer M. nog

steeds in het huis woont en er zijn dagelijkse activiteiten kan verderzetten, en (v) de door hem neergelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

In onderhavig verzoekschrift slaagt verzoeker er geenszins in de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten te weerleggen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van enkele van zijn tijdens het gehoor afgelegde verklaringen en de opmerking dat geweld vaak voorkomt in Bagdad waardoor hij een diepgewortelde vrees zou hebben. Dat milities zich bij een aanval niet zouden bekend maken, is een blote bewering die hij aan de hand van geen enkel objectief stuk staft. Bovendien kan redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat wanneer hij in België internationale bescherming vraagt omwille van de aanval van een militie, hij zich terdege tracht te informeren over deze militie en de reden van deze aanval. Dat zijn broer blijkens verzoekers verklaringen nog steeds zonder problemen in het huis blijft wonen en er zijn dagelijkse activiteiten kan verderzetten hypothekeert de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen, minstens relativeert deze vaststelling op ernstige wijze de door verzoeker voorgehouden vrees voor vervolging. Daarenboven dient erop gewezen dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren.

Gezien hetgeen voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het*

Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde (zie verzoekschrift), de door verweerder neergelegde (rechtsplegingsdossier, stukken 7, 9 en 11) als de in het administratief dossier opgenomen (zie map 'Landeninformatie') informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd.

Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie (cf. document inzake vrijwillige terugkeer) hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig september tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER